

ikke er fremsat i Interesse af at fremme Jærnbanebygning. Vedtages det, vil sikkert Jærnbanebygning fremmes; men vedtages det ikke, saa anser jeg Udsigten dertil for meget formindsket, og jeg tror, at mange ærede Medlemmer kunne være enige om, at det er absolut rigtig set.

Hvad nu Vædringsforslagene angaar, er der først det til § 1, som gaar ud paa, at Paragraffen udgaar, det vil sige den Paragraf, som giver Ministeren Bemyndigelse til overhovedet at give Koncessioner med de omtalte Begunstigelses eller rettere at tilstede de omtalte Begunstigelser. Saa bliver tilbage et Lovforslag, som gaar ud paa at fremstille visse almindelige Regler, som her efter skulle iagttages ved Jærnbanelove, og de maa i hvert Fald iagttages, naar Lovene fremsættes her af Ministeren. Det følger af sig selv, at Rigsdagen næppe vil føle sig bunden ved den Slags Regler, den vil ganske vist skønne frit som hidtil i hvert enkelt Tilfælde; altsaa stor Rytte tror jeg ikke, at Loven kan gøre, naar den faar den Form, og det er klart, at naar Lovforslagets § 1 udtages, har man udtaget en af Hovedbestemmelserne, en Bestemmelse, der i Virkeligheden giver Lovforslaget den Karakter, det en Gang har, saa hvis man holder paa, at det bliver med § 1, som Mindretallet vil, saa beklager jeg det meget, saa anser jeg Lovforslaget for grundig spoleret, foreløbig i alt Fald. Nr. 2 er en Følge af Nr. 1, og Nr. 3 gaar ud paa at give en anden Affattelse, og jeg kan ikke andet end betragte den som et Redaktionsforslag. Den ærede Ordfører forklarede nu ganske vist, at der skulde være nogen Realitet i Vædringen. Jeg maa sige, at den Realitet har en saa lille Betydning for mig, at jeg ganske henstiller, om man vedtager det Forslag — det kan vist ikke gøre nogen Skade, om det vedtages.

Under Nr. 4 er der stillet et Forslag om en Reserver- og Fornyelsesfond, og under Nr. 5 et andet i samme Retning, som jeg langt vil foretrække for Forslaget under Nr. 4; det forekommer mig, at det ordner Forholdet paa en langt mere betryggende Maade. Det samme er Tilfældet med det Vædringsforslag, der er stillet uden for Betænkningen under Nr. 1 af det ærede Medlem for Holbæk Amts 3dje Valgkreds (Tauber), og Nr. 2 er for Resten en Følge af Nr. 1. Jeg har for Resten i sidste Øjeblik faaet dette Forslag i Haanden, og det er mig altsaa for saa vidt et nyt Forslag, og naar jeg skal erklære mig om det nu, saa ster det med noget Forbehold. Jeg foretrækker som sagt Mindretallets Forslag under Nr. 5 og Forslaget fra det ærede Medlem for Holbæk

Amts 3dje Valgkreds frem for Flertallets Forslag; for det forekommer mig, at det yder noget langt sifrere og bedre og giver noget virkeligt med Hensyn til Reserverfonden, dens Fornyelse og Benyttelse. Saa kommer jeg til Vædringsforslaget under Nr. 6, til hvilket der er stillet et Underædringsforslag af 3 ærede Medlemmer. Naar dette Underædringsforslag vedtages, saa kan jeg godt gaa ind paa Vædringsforslaget under Nr. 6; men hvis det ikke vedtages, saa finder jeg rigtignok, at Vædringsforslaget under Nr. 6 er ganske overordentlig uheldigt. Lad os nu se paa lidt af, hvad der staar deri. Der staar, at „Indenrigsministeren til hyderligere fornødent Støn over Tilstedeværelsen af de i § 2 under Litra a. anførte Betingelser har at lade indhente Erklæring, dels fra Kommunalbestyrelsen i den eller de Købstæder, hvis Oppland det vedkommende Jærnbaneanlæg helt eller tilnærmelsesvis berører, og dels fra Amtsrædet i den eller de Amtsræds-kredse, hvor Anlægget agtes udført. For saa vidt da nogen af de indhentede Erklæringer gaar ud paa, at det projekterede Jærnbaneanlæg ikke kan antages at fyldestgøre Betingelserne under Litra a., vil Spørgsmaalet om Banens Anlæg og Koncessionens Meddelelse være at henvide til Lovgivningsmagtens Afgørelse.“ Ja, jeg forstaar ikke ret, hvorfor ærede Medlemmer ikke hellere have sat den Bestemmelse ind, at Meddelelse af Koncession aldrig kan afgøres af Indenrigsministeren, men altid skal afgøres ved Lov; det vilde jo være langt simplere, og det er i Virkeligheden det, der staar; for jeg gad nok se det Tilfælde, hvor der ikke skulde være en By, hvis Oppland helt eller tilnærmelsesvis berøres — berøres — der er ikke Tale om, at de skulde give Tilbud til Jærnbaneanlæg, ikke Tale om noget som helst Forhold til Jærnbaneanlæg. Vilde man endda sige: af dem, af hvilke Tilbud kan kræves — selv om det er det betingede Tilbud, som vi have ved nogle Jærnbaneanlæg — det vil sige: Anlægget bliver kun til Virkelighed, naar Bidraget gives af dem; men her er sagt: for saa vidt endog saa blot det vedkommende Jærnbaneanlæg tilnærmelsesvis berører Interessent et eller andet Sted, saa skal vedkommende give et Veto; og sige de nej, saa er Sagen dermed bortfalden, saa skal man til Lovgivningsmagten. Jeg tvivler ikke paa, at der altid vil blive givet et saadant Veto; thi det vilde være høist mærkeligt, om der ikke altid skulde være nogen, som havde Interesse af, at et Jærnbaneanlæg ikke kom i Stand. Derfor betragter jeg ogsaa Vædringsforslaget under Nr. 6 som et høist